

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 30 JUNI 2008 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not. nr. de 66.L7.976/06/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

, zonder beroep, geboren te op
, wonende te ;

Verdacht van :

Te op niet nader te bepalen data, in de periode van 1 juli 2005 tot en met 31 juli 2005 (stuk 14):

bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 99§1-6°, 146-1° en 6, 147, 149, 192bis 5° en 204 van het decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999 en artikel 2 1 van het Besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningsplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, gewijzigd bij Besluit van de Vlaamse regering van 26 april 2002, te hebben uitgevoerd door zonder stedenbouwkundige vergunning de hoofdfunctie van een onroerend bebouwd goed geheel of gedeeltelijk gewijzigd te hebben van de functiecategorie verblijfsrecreatie naar de functiecategorie wonen.

De strafsanctie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

Door de functie van het onroerend bebouwd goed te hebben gewijzigd van verblijfsrecreatie naar wonen

gelegen in niet ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk in recreatiegebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 2 en 52).

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

Bekend op 29 juli 2008 aan gemeenschappelijke ombudsman -
Kennisgenomen op 30 juli 2008 -

ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf 16 a 52 ca
wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op
en geboren te op
beiden wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens: de akte van
aankoop verleden op 12/11/2000 geregistreerd op 16/11/2000.

De rechtbank nam kennis van:

- De dagvaarding waarmee de zaak rechtsgeldig werd
aanhangig gemaakt, tevens houdende dagstelling voor de
openbare terechtzitting d.d. 19 mei 2008, datum waarop de
zaak werd behandeld en in beraad genomen
- De processen-verbaal en de overige stukken van de
rechtspleging;

De rechtbank aanhoorde:

- Het openbaar ministerie, waargenomen door
substituut-procureur des Konings, werd gehoord in zijn
middelen en eis.

De beklaagde, alhoewel behoorlijk gedagvaard, is niet verschenen,
noch liet hij zich vertegenwoordigen, aldus verstek makend.

1. Gegrondheid strafvordering

De beklaagde heeft - zoals blijkt uit zijn verklaring in de loop van de
opsporingsonderzoek (st. 3) en de vaststellingen (st. 2) - bewust en
met kennis van zaken, zodoende wetens en willens, de hoofdfunctie
van het onroerend bebouwd goed geheel gewijzigd van de
functiecategorie 'verblijfsrecreatie' naar de functiecategorie 'wonen'
door een gebouw dat gelegen is in een zone voor verblijfsrecreatie
permanent te gaan bewonen. Hij stelde dat hij niet de financiële
middelen had om een andere woning te zoeken of te huren.

2. Straftoemeting

2.1

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de beklaagde zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank bekend zijn.

2.2

De door de beklaagde gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De beklaagde moeten de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. Recreatiegebieden zijn niet bestemd en uitgerust om permanent te wonen. Door het permanent bewonen van die gebieden wordt het essentiële van de bestemming ervan aangetast. De bestraffing moet dan ook een voldoende ontradend effect hebben.

2.3

De beklaagde is thans   jaar. Hij beschikt over een zeer ongunstig strafrechtelijk verleden. Door zijn verstek heeft de rechtbank geen zicht op zijn actuele sociale en professionele situatie.

2.4

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

2.5

Het komt de rechtbank dan ook passend en rechtmatig voor om aan de beklaagde voor de bewezen geachte feiten de in het dictum van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

2.6

De veroordeling tot betaling van de vaste vergoeding is voor elke criminele, correctionele en politiezaak een verplichte aanvulling van de strafrechtelijke veroordeling. Zij heeft een eigen karakter en is geen straf (zie: Cass. 9 november 1994, *J.T.*,   waarnaar wordt verwezen door: Gent, 3de kamer, 28 februari 2008, griffiennr.   *onuitg.*). Zij moet worden uitgesproken ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten, in het bijzonder ongeacht de omstandigheid dat de feiten dateren van vóór de inwerkingtreding

van de wetbepalingen die de rechter ertoe verplichten die vergoeding aan iedere veroordeelde op te leggen. Artikel 2 Sw. is op die bijdrage niet toepasselijk. In toepassing van artikel 6, eerste al. van de Programmawet II van 27 december 2006 en de artikelen 77, tweede lid en 79 van het koninklijk besluit van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, bedraagt deze vergoeding, na indexatie, actueel 29,30 euro. De beklaagde wordt veroordeeld tot dit bedrag.

3. Herstelvordering

3.1

Het college van burgemeester en schepenen van vorderde bij brief van 22 september 2006 (st. 50 e.v.) het herstel in de oorspronkelijke toestand, namelijk het staken van het strijdig gebruik door het niet langer permanent bewonen van het weekendverblijf. Een dwangsom van 10,00 euro per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn werd gevorderd. Deze herstellvordering verkreeg op 11 september 2006 een eensluidend advies van akkoord van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (st. 57).

3.2

Het decreet van 18 mei 1999 (art. 149 § 1, eerste lid) stelt duidelijk dat het bevelen door de rechter van de herstelmaatregelen (herstellen in de oorspronkelijke toestand, staken strijdig gebruik, uitvoeren bouw- en/of aanpassingswerken, betalen van een geldsom gelijk aan de meerwaarde) gebeurt *op vordering* van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen van het grondgebied waar de handelingen werden uitgevoerd. De keuze van de gepaste maatregel komt derhalve toe aan de bevoegde overheid en niet aan de rechtbank. De rechter moet de interne en externe wettigheid van deze vordering toetsen en of zij strookt met de wet, dan wel of zij berust op machtsoverschrijding of machtsafwending. Meer bepaald dient de rechtbank hierbij na te gaan of de beslissing van het bestuur om een bepaalde herstelmaatregel op te leggen uitsluitend met het oog op een goede ruimtelijke ordening is genomen. Indien een vordering zou steunen op motieven vreemd aan de ruimtelijke ordening of op een opvatting van de goede ruimtelijke ordening die kennelijk onredelijk is, dient de rechter deze vordering zonder gevolg te laten (Cass. 3 juni 2005, www.cass.be). Nochtans mag de rechter geenszins de gevorderde maatregel op haar opportuniteit beoordelen; als de gevorderde herstelmaatregel met de wet strookt, moet de rechter deze inwilligen (Cass. 15 juni 2004, www.cass.be).

3.3

De ingediende herstellvordering is naar het oordeel van de rechtbank nog steeds noodzakelijk om aan de gevolgen van het weerhouden misdrijf een einde te stellen en legt aan de beklagde geen kennelijk onredelijke lasten op. Tot deze herstellvordering werd beslist door een bevoegde instantie met inachtneming van de substantiële vormvoorschriften. Er blijkt niet dat deze beslissing werd genomen met machtsafwending, machtsoverschrijding of miskennis van enig beginsel van behoorlijk bestuur. De herstellvordering strookt dan ook met de wet en werd uitsluitend met het oog op de goede ruimtelijke ordening genomen. De herstellvordering moet worden ingewilligd zoals nader bepaald in het beschikkend gedeelte van dit vonnis.

3.4

Door het college van burgemeester en schepenen werd zoals vermeld gevraagd een dwangsom op te leggen. De omvang van de eventuele dwangsom wordt echter door de rechtbank bepaald. Een dwangsom van 100,00 euro per dag moet als een gepaste aansporing worden beschouwd voor de beklagde om uitvoering te geven aan de opgelegde herstelmaatregelen. Hierbij moet rekening gehouden worden met het feit dat een ambtshalve uitvoering door de overheid ook belangrijke kosten met zich meebrengt, zodat een vrijwillige uitvoering door de beklagde moet worden bewerkstelligd. Een voldoende hoge dwangsom kan hiertoe aanzetten.

Gezien de hiervoor en hierna vermelde artikelen:

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 22, 31 tot en met 37, 40 en 41;

Wetboek van Strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 186, 189, 190, 190ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952 betreffende de opdecimen op de strafrechtelijke geldboeten, art. 1;

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 44, 100;

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK rechtdoend bij verstek

VERKLAART de beklagde schuldig aan het feit onder de enige tenlastelegging;

VEROORDEELT de beklagde voor dit feit tot een GELDBOETE van **100,00 euro**, met 45 decimen verhoogd (x 5), 550,00 euro bedragend;

ZEGT dat bij gebreke aan betaling binnen de door de wet bepaalde termijn, de lastens de beklagde uitgesproken geldboete zal kunnen

worden VERVANGEN door een gevangenisstraf van 30 dagen;

SPREEKT lastens de beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 45 deciemmen verhoogd, 137,50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

LEGT de beklaagde een vergoeding op van 29,30 euro;

VEROORDEELT de beklaagde tot de aan de zijde van het openbaar ministerie gevallen gerechtskosten, in hun geheel begroot op de som van 52,13 euro.

BEVEELT op vordering van het college van burgemeester en schepenen van de beklaagde tot herstel in de oorspronkelijke toestand van het onroerend goed aaleaen te

namelijk door **staken van het strijdig gebruik** door het niet langer permanent bewonen van het weekendverblijf

ZEGT voor recht bij toepassing van artikel 153 al. 1 van het decreet van 18 mei 1999 dat voor het geval het strijdig gebruik niet binnen de vastgelegde termijn wordt gestaakt het college van burgemeester en schepenen ambtshalve in de uitvoering van de bevolen herstelmaatregel zal kunnen voorzien.

ZEGT voor recht dat op vordering van het college van burgemeester en schepenen door de beklaagde een dwangsom zal worden verbeurd van 100,00 euro per dag vertraging in de nakoming van dit bevel.

HOUDT ambtshalve de burgerlijke belangen aan.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
DERTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ACHT

Aanwezig:

alleenrechtsprekend rechter;
substituut-procureur des Konings;
zriffier: